

“ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଆଧାର” - ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ରାଜକୀୟତା

ଆଜି ସ୍ନେହର ସାଗର ପିତା ନିଜର ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଚାରିଆଡ଼ର ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନେ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମିକ ତୋରୀରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ନିଜର ମିଠା ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଯେପରି ସ୍ନେହର ତୋରୀରେ ଟାଣି ହୋଇ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହର ତୋରୀରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ଦୂରରେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ବୁଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି । ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୂରରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ହରଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହ, ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହ, ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ସାରା କଳ୍ପରେ ଏବେ ହିଁ ତୁମେମାନେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ରାଜକୀୟତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କାରଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ରାଜକୀୟତା ହିଁ ପବିତ୍ରତା ଅଟେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମସୃତକରେ ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତାର ଚିହ୍ନ ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ଆଲୋକର ମୁକୁଟକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କ’ଣ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପବିତ୍ରତାର ମୁକୁଟ ବା ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତାର ମୁକୁଟକୁ ଦେଖିପାରୁଛ? ପଛବାଲା ଦେଖିପାରୁଛ? ଦେଖ, ଏହା କେତେ ଶୋଭନୀୟ ମୁକୁଟଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଭା ଅଟେ । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା - ପାଣ୍ଡବମାନେ? ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁକୁଟ ଚମକୁଛି ନା! ଏହିଭଳି ସଭାକୁ ଦେଖୁଛ ନା! କ’ଣ କୁମାରୀମାନେ, ମୁକୁଟଧାରୀ କୁମାରୀ ଅଟ ନା! ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କର ରାଜକୀୟ ପରିବାର କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ! ଏବେ ନିଜର ଅନାଦି ରାଜକୀୟତାକୁ ମନେ ପକାଅ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧ୍ୟାମରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ବିଶେଷ ଅଟେ । ସେଠାରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ ସ୍ଵରୂପ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଆସନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚମକ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । କ’ଣ ପରମଧ୍ୟାମ ମନେ ପଡ଼ୁଛି? ଅନାଦି କାଳରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଝଲକ ଏବ ଫଲକ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳତା ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଯେପରି ଆକାଶରେ ଦେଖିଥିବ ଅନେକ ତାରା ଉନ୍ନତ ସ୍ଵରୂପରେ ଚମକୁଥିବେ କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ବିଶେଷ ତାରାମାନଙ୍କର ଚମକ ଅନୁସମାନତାରୁ ନିୟତା-ପ୍ରୟତା ହୋଇଥିବ । ସେହିପରି ଦୁନିଆର ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚମକ, ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା, ପବିତ୍ରତାର ଚମକ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅଟେ । ମନେ ପଡ଼ୁଛି ନା? ପୁଣି ଆଦି କାଳକୁ ଆସ । ଯଦି ଆଦି କାଳକୁ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ଆଦି କାଳରେ ମଧ୍ୟ ଦେବତା ରୂପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ କେତେ ବିଶେଷ ଥିଲା? ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ଦେବତା ସ୍ଵରୂପର ରାଜକୀୟତା ଆଉ କାହା ପାଖରେ ଅଛି କି? ତେବେ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ମନେ ଅଛି ତ? କ’ଣ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ମନେ ଅଛି ତ? ମନେ ପଡ଼ିଲା ତ? ପୁଣି ଏବେ ମଧ୍ୟ କାଳକୁ ଆସ । ତେବେ ଦ୍ଵାପରଠାରୁ ନେଇ ଆଜି ପରମ୍ପରାତ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂଜ୍ୟ ସ୍ଵରୂପର ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ବା ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ପୂଜାର ରାଜକୀୟତା ଦ୍ଵାପର ଯୁଗଠାରୁ ଆଜି ପରମ୍ପରାତ ଅନୁ କୌଣସି ଚିତ୍ରର ଅଛି କି? ତେବେ ଚିତ୍ର ବା ମୂର୍ତ୍ତି ତ ବହୁତଙ୍କର ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ବିପ୍ଳବକ ପୂଜା ଅନୁ କୌଣସି ଆତ୍ମାର ହେଉଛି କି? ଚାହେଁ ଧରମ ପିତା ହୁଅନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ନେତା ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଅଭିନେତା ହୁଅନ୍ତୁ, ଚିତ୍ର ବା ମୂର୍ତ୍ତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ତିଆରି ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରର ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ପୂଜାର ରାଜକୀୟତା ଆଉ କାହାର ଦେଖିଛ? କ’ଣ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ନିଜର ପୂଜା ଦେଖିଛନ୍ତି? କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖିଛ ନା କେବଳ ଶୁଣିଛ? ଏହିଭଳି ବିପ୍ଳବକ ପୂଜା ଏବଂ ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ଚମକ ତଥା ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଆଉ କାହାର ବି ନ ଥିଲା, ନା ଆଗକୁ ହେବ । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? କାହିଁକି ନା ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ରାଜକୀୟତା କାରଣରୁ ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ କାରଣରୁ ଏହିପରି ହିଁ ହେଉଛି । ଆରହା, ନିଜର ପୂଜାକୁ ଦେଖିନେଲ? ଯଦି ନ ଦେଖିଛ ତେବେ ଦେଖି ନେବ । ଏବେ ଶେଷ ସମୟରେ ସଂଗମ ଯୁଗକୁ ଆସ, ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସାରା ବିଶ୍ଵ ଭିତରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ରାଜକୀୟତା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଆଧାର ଅଟେ । ଯଦି ପବିତ୍ରତା ନାହିଁ ତେବେ ପ୍ରଭୁ ପୁରେମର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସବୁ ପ୍ରକାରର ପରମାତ୍ମ ପରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ହିଁ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ପବିତ୍ରତା ହିଁ ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା । ତେବେ ଆଦି ଅନାଦି ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ସାରା କଳ୍ପ ଏହି ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ହିଁ ଚାଲିଆସୁଛି । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ-ଦର୍ପଣ ତ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ନା? କ’ଣ ଦର୍ପଣ ଅଛି ତ? ନିଜକୁ ଦେଖିପାରିବ ତ? ତେବେ ଦେଖ । ମୋ ଭିତରେ ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ରାଜକୀୟତା ଶତକଡ଼ା ହିସାବରେ କେତେ ରହିଛି? ମୋର ଚେହେରାରେ ପବିତ୍ରତାର ଝଲକ ଦେଖାଯାଉଛି? ଚାରିଚଳନରେ ପବିତ୍ରତାର ଫଲକ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ଦେଖାଯାଉଛି? କ’ଣ ଦେଖି ନେଲ ନିଜକୁ? ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ କେତେ ସମୟ ଲାଗୁଛି? ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ନା? ତେବେ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖି ନେଲ?

କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପରି:- ଝଲକ ଏବଂ ଫଲକ ଅଛି ତ? ଭଲ ଅଛି ତ? ଭଲ ଅଛି, ତେବେ ସମସ୍ତେ ଉଠ, ଛିଡା ହୋଇଯାଅ । (କୁମାରୀମାନେ ନାଲି ରଙ୍ଗର ପଟଟୀ ପକାଇ ବସିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଲେଖା ଅଛି ଏକବରତା) । ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଛି ନା । ଏକବରତାର ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ରାଜକୀୟତା । ତେଣୁ ଏବେ ଏକବରତାର ପାଠକୁ ପଢ଼ିବାକୁ କରାଯାଉଛି ତ! ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ପୁଣି ତାକୁ ଢିଲା କରିଦେବ ନାହିଁ । ଏବେ କୁମାର ଗରୁଡ଼ ଉଠ । କୁମାରମାନଙ୍କର ଗରୁଡ଼ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭଲ ରହିଛି । କୁମାରମାନେ ମନ ଭିତରେ ପ୍ରତିଦିନ ପଟୀ ବାନ୍ଧି ଦେଇଛନ୍ତି, କୁମାରୀମାନେ ତ ବାହାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଟୀ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ପ୍ରତିଦିନ ପଟୀ ବାନ୍ଧିଛ ଯେ ସର୍ବଦା ଅର୍ଥାତ୍ ନିରନ୍ତର ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ରହିବୁ । ଏହିଭଳି ଅଟ ନା? କୁହ, ହଁ ନାଁ । ନା ନାଁ ନାଁ ହଁ ନାଁ? ନା ପୁଣି ସେଠାକୁ ଯାଇ ପଢ଼ି ଲେଖିବ ଯେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଢିଲା ହୋଇଗଲା! ଏଭଳି କରିବ ନାହିଁ । ଯେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରାତ୍ମକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୀବନରେ ବଞ୍ଚିଛ ସେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରାତ୍ମକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପବିତ୍ର ନିର୍ଗତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଦିନ କରିଛ ତ? ଯଦି ପଢ଼ିବା ପ୍ରତିଦିନ କରିଛ ତେବେ ହାତ ହଲାଇ । ଟିକିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଦେଖାଯାଉଛି । ଯିଏ ଢିଲା ହେବ ତାଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଏହି ଫଟୋ ପଠାଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଢିଲା ହେବାର ନାହିଁ, ପଢ଼ିବା ରହିବାର ଅଛି । ହଁ ଆମେ ପଢ଼ିବା ଅଟୁ, ପାଣ୍ଡବମାନେ ତ ପଢ଼ିବା ଅଟନ୍ତି ନା! ପଢ଼ିବା ପାଣ୍ଡବ, ବହୁତ ଭଲ କଥା ।

ତେବେ ପବିତ୍ରତାୟୁକ୍ତ ବୃତ୍ତିର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା । ଯିଏ ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଏବଂ ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିର ଅର୍ଥ ହେଲା ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକତାକୁ ଆତ୍ମିକ ରୂପରେ ଦେଖିବା ବା ଫରିସ୍ତା ରୂପରେ ଦେଖିବା । ତେବେ ଗୋଟିଏ ହେଲା ବୃତ୍ତି, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ହେଲା କୃତି ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ସୁଖ ଦେବା ଏବଂ ସୁଖ ନେବା । ଏସବୁ ହେଲା ପବିତ୍ରତାର ଲକ୍ଷଣ । ବୃତ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ କୃତି - ତିନୋଟି ଯାକରେ ଏହିଭଳି ଧାରଣା ରହିଥିବ । ଯିଏ ଯାହା ବି କରୁଥାଉ, ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଉଥାଉ, ଅପମାନିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କରୁଥାଉ, କିନ୍ତୁ ମୋ'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ? କ'ଣ ଦୁଃଖ ଦେବାବାଲାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବ ନା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବ? ଫଲୋ ଫାଦର କରିବାର ଅଛି ନା? ତେବେ ବ୍ରହ୍ମା ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଛନ୍ତି ନା ସୁଖ ଦେଇଛନ୍ତି? ସୁଖ ଦେଇଛନ୍ତି ନା! ତେବେ ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ବ୍ରହ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାର ଅଛି? ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦିଏ ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ କରିବ? ତା'କୁ ଦୁଃଖ ଦେବ ନା ସୁଖ ଦେବ, କ'ଣ କରିବ? ଯଦି ସେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଦେଲା ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ କରିବ? ଯଦି ବହୁତ ଗାଳି ଦେଲା, ବା ବହୁତ ଅପମାନିତ କରିଲା, ତେବେ ଟିକିଏ ତ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ ହେବ ନା? ନା ନାହିଁ? କ'ଣ କୁମାରୀମାନେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରିବ? ବହୁତ କମ୍ । ତେଣୁ ଫଲୋ ଫାଦର କର । ଏହି କଥା ଭାବ ଯେ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ? ଅନୁଭବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବା ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖି ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ ଯଦି ସେ ତୁମକୁ ଗାଳି ଦେଉଛି ତେବେ ତୁମେ ସହନଶୀଳ ଦେବୀ ବା ଦେବତା ହୋଇଯାଅ । ତୁମମାନଙ୍କର ସହନଶୀଳତାକୁ ଦେଖି ଗାଳି ଦେବାବାଲା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମକୁ ଗଳାରେ ଲଗାଇବ । ସହନଶୀଳତା ଭିତରେ ଏତିକି ଶକ୍ତି ରହିଛି, କିନ୍ତୁ କିଛି ସମସ୍ତ ତୁମକୁ ସହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ସହନଶୀଳତାର ଦେବୀ ବା ଦେବତା ଅଟ ତ? ଅଟ ତ? ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଯେ ମୁଁ ସହନଶୀଳତାର ଦେବତା ଅଟେ ବା ଦେବୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବାବାଲା ଦାତା, ଯଦି କେହି ଗାଳି ଦେଉଛି, ଅସମ୍ମାନ କରୁଛି ତେବେ ଏହା ତ ଅଳିଆ-ଆବରୁଦନା ଅଟେ, ନା ଭଲ ଜିନିଷ? ତେବେ ତୁମେ ତାକୁ କାହିଁକି ଗ୍ରହଣ କରୁଛ? ଅଳିଆକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ କି? ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଅଳିଆ ଦେବ, ତୁମେ କ'ଣ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ? ନେବ ନାହିଁ ନା? ତେବେ ଅସମ୍ମାନ କରିବା, ଗାଳି ଦେବା, ଅପମାନ ଦେବା, ହଲଚଳ କରିବା - ଏସବୁ କ'ଣ? ଭଲ ଜିନିଷ କି? ତେବେ ତୁମେ କାହିଁକି ନେଉଛ? କିଛି କିଛି ତ ନେଇ ନେଉଛ ନା, ପୁଣି ପରେ ଭାରୁଛ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନେବାର ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ନେବାର ନାହିଁ । ତେବେ ନେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ମନ ଭିତରେ ଧାରଣା କରିବା ବା ଅନୁଭବ କରିବା । ତେଣୁ ନିଜର ଅନାଦି କାଳ, ଆଦି କାଳ, ମଧ୍ୟସ୍ଥ କାଳ ଏବଂ ସଂଗମ କାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା କଳ୍ପର ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ରାଜକୀୟତାକୁ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ମନେ ପକାଅ । ଯିଏ ଯାହା ବି କରୁ ତୁମର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ କେହି ଛତାଇ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ନିଶା ଅଛି ତ? ତେବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ତ ଡବଲ ନିଶା ଅଛି ନା! ଅଛି ନା, ଡବଲ ନିଶା? ସବୁ କଥାରେ ଡବଲ ନିଶା । ପବିତ୍ରତାର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଡବଲ ନିଶା ଏବଂ ସହନଶୀଳ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଡବଲ ନିଶା । ଡବଲ ଅଟେ ନା? କେବଳ ସର୍ବଦା ଅମର ହୋଇ ରହିଥାଅ ଅମରଭବର ବରଦାନକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବାର ନାହିଁ ।

ଆରୁଛା - ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଗଳ ଅଟନ୍ତି, ଏମିତି ତ ଅଲଗା ଅଲଗା ରହୁଛ କିନ୍ତୁ କହିବା ହିସାବରେ ଯୁଗଳ କୁହାଯାଉଛି, ସେମାନେ ଉଠ । ଛିଡା ହୋଇଯାଅ । ତେବେ ଯୁଗଳ ତ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି, କୁମାର, କୁମାରୀ ବହୁତ କମ୍ ଅଛନ୍ତି । କୁମାରମାନଙ୍କୁ ଠାରୁ ତ ଯୁଗଳ ବହୁତ ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଯୁଗଳ ମୁରତ ବାପଦାଦା ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘର ଗୃହସ୍ଥ ଭିତରେ ରହିବା ପାଇଁ ନିରତ୍ନଦେଶ କାହିଁକି ଦେଇଛନ୍ତି? ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଗଳ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି କାହିଁକି ଦିଆଯାଇଛି? ନାହିଁ? କାହିଁକି ନା ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହି ଏହି ସବୁ ମହାମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର ସନ୍ନିଆସୀମାନଙ୍କୁ ପାଦ ତଳେ ନୁଆଇବାର ଅଛି । ଏତିକି ସାହସ ଅଛି ତ? ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଏକାଠି ରହି ପବିତ୍ର ରହିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନେ କ'ଣ କହୁଛ? ମୁଗକିଲ୍ ନା ସହଜ? (ବହୁତ ସହଜ) ପଢ଼ିବା ଅଟେ ତ? ନା କେବେ ସହଜ କେବେ କଷ୍ଟ? ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୁନିଆ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କେବଳ ଚାଲେଞ୍ଚି କରିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ରହି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ନିବୃତ୍ତ ଅଟ । କ'ଣ ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା

ନିବୃତ୍ତ ରହିପାରବ ତ? ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଚାଲେଞ୍ଚି କରିବାବାଲା ଅଟ ନା? ସମସ୍ତେ ଚାଲେଞ୍ଚି କରିବାବାଲା ଅଟ ନା! ଅଲ୍ପ ଅଲ୍ପ ଭରିଯାଉ ନାହିଁ ତ, ଚାଲେଞ୍ଚି ତ କରିଦେବୁ କିନ୍ତୁ କିଏ ଜାଣେ କ'ଣ ହେବ, ଏଭଳି ଭାବୁ ନାହିଁ ତ? ତେଣୁ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଚାଲେଞ୍ଚି କର । କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ଏହି କଥା ହିଁ ନୁଆ ଅଟେ ଯାହାକି ପତି-ପତ୍ନୀ ଏକାଠି ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଜୀବନର ବିଶେଷତା । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବିଶ୍ୱାସ ରୂପୀ ଶୋ କେସରେ ତୁମେମାନେ ସାମ୍ପ୍ରତି ଅଟ ବା ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଆସିଯବ, ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହୋଇପାରିବୁ । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା? କ'ଣ ଶକ୍ତିମାନେ - ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା? ପକ୍କା ଅଟ ତ? କିଛି କଞ୍ଚା, କିଛି ପକ୍କା ତ ନୁହେଁ ନା? ପୁରା ପୁରୀ ପକ୍କା । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଅଭିନନ୍ଦନ । ଦେଖ କେତେ ଆସିଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ।

ବାକି ରହିଲେ ଟୀରମାନେ । ବାଃ! ଟୀରମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା ହେଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟୀର ମାନଙ୍କର ଚେହେରାରେ ଫୁଲର ଅରଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତର ରୂପ ଦେଖାଯାଉ । ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟୀରମାନଙ୍କର ଚେହେରାରେ ଫରିସ୍ତା ସ୍ୱରୂପ ଦେଖାଯାଉ । ଏହିଭଳି ଟୀର ଅଟ ନା! ତୁମ ଭଳି ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅନୁସମାନେ ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତା ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ଦେଖ କେତେ ଟୀରମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ବିଦେଶର ଗରୁପରେ ମଧ୍ୟ ଟୀରମାନେ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ତ କମ୍ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଆସି ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଭଲ କଥା, ଏବେ ଟୀରମାନେ ମିଳିମିଶି ଏହି ଯୋଜନା କର ଯେ ନିଜର ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁ? ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟସ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କହୁଛୁ ସର୍ବବ୍ୟସ୍ତୀ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ସବୁ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । ତେଣୁ ସର୍ବବ୍ୟସ୍ତୀ ରୂପରେ ଦେଖାଯିବେ ନା! ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ବି ତା'ଙ୍କ ଭିତରେ ବାବା ହିଁ ଦେଖାଯାଉଥିବେ । ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପଛ ପଟେ ଲୁଚିଯାଉ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । ଏହା ହୋଇପାରିବ? ଆରହ୍ନା ଏହାର ତାରିଖ କେବେ ହେବ କୁହ? ତାରିଖ ତ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ନା? ତେଣୁ ଏହାର ତାରିଖ କ'ଣ? କେତେ ସମୟ ଦରକାର? (ଏବେ ଠାରୁ ଚାଲୁ କରିବୁ) ଚାଲୁ କରିବ, ଭଲ ସାହସ କରିଛ, ତେବେ କେତେ ସମୟ ଦରକାର? ୨୦୦୨ ମସିହା ତ ଚାଲୁଛି ତେଣୁ ଦୁଇ ହଜାର କେତେ ଭିତରେ ହୋଇଯିବ! ତେବେ ଟୀରମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ମୁଁ ଦେଖାଯାଉଥିବି ଏବଂ ମୋ ଭିତରେ ବାବା ଦେଖାଯାଉଥିବେ । ଏହାର ଯୋଜନା ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା! ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମିଟିଙ୍ଗ୍ କରିବାରେ ତ ରୁଦ୍ଧମାନ ଅଟନ୍ତି? ଏବେ ଏହା ଉପରେ ମିଟିଙ୍ଗ୍ କରିବ, ଏହି ମିଟିଙ୍ଗ୍ ନ କରି ଏଠାରୁ ଯିବ ନାହିଁ । କିପରି ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭିତରେ ବାବା ଦେଖାଯିବେ । ଏବେ ତ ବ୍ରହ୍ମମାକୁମାରୀମାନେ ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମମାକୁମାରୀମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କର ବାବା କେତେ ଭଲ, ତାହା ଦେଖନ୍ତୁ । ତେବେ ଯାଇ ତ ବିଶ୍ୱାସ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନା! ତେଣୁ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ଆରମ୍ଭ କରିବ ନା! କରିବ ତ? ପକ୍କା । ଆରହ୍ନା! ତେବେ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାଦୀଙ୍କର ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ଠିକ୍ କଥା ନା! ଆରହ୍ନା!

ଦେଖ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ କେତେ ସେବାଧାରୀ ଅଟ, ତୁମ କାରଣରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱାଦପ୍ତ୍ୟର ମିଳିଯାଉଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନେଶାଲ୍ ସ୍ୱପ୍ନେହ ରହିଛି । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? କାହିଁକି ନା ତବଲ ବିଦେଶୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ଚାରିଆଡର ବିଦେଶର ଆତ୍ମାମାନେ ତୃଷ୍ଣାରୁତ୍ତ ହୋଇ ରହିଯାଇଥାଆନ୍ତେ । ଏବେ ତ ବାବାଙ୍କୁ ଆଉ ଭଲଗୁଣା ମିଳିବ ନାହିଁ ନା । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଭଲଗୁଣାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏହାଛଡା ଜନକ (ଜାନକୀ ଦାଦୀ) ଭିତରେ ତ ବହୁତ ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି । କୌଣସି ଦେଶ ଯେପରି ରହି ନ ଯାଉ । ବହୁତ ଭଲ କଥା । ବାବାଙ୍କୁ ଭଲଗୁଣା ମିଳିବାରୁ ତ ମୁକ୍ତ କରିବ ନା! କିନ୍ତୁ ତୁମେ (ଜାନକୀ ଦାଦୀଙ୍କୁ) ତୁମର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଥକାଇ ଦେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ସେବା କରାଉଛ । ଥକାଇ ଦେଉଛ ନା! ଜୟନ୍ତୀ, କ'ଣ ଥକାଉଛ ନା ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ଥକିଯିବା ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ମଜା ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ପ୍ରଥମେ ଲାଗୁଛି ଯେ ବାରମ୍ବାର କେତେ କରିବୁ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଭାଷଣ କରିବାରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ଚେହେରା ବଦଳିଯାଉଛି । ବହୁତ ଭଲ, ଦୁଇ ଜଣ ଦାଦୀଙ୍କ ଭିତରେ ଉପଞ୍ଚ ଉତ୍ସାହ ବଜାଇବାର ବିଶେଷତା ରହିଛି । ଏମାନେ କେବେ ବି ଶାନ୍ତିରେ ବସି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ବହୁତ ସେବା ବାକି ରହିଛି ନା? ଯଦି ନକ୍ସା ବାହାର କରି ଦେଖିବ, ଚାହେଁ ବିଦେଶର, ଚାହେଁ ଭାରତର ତେବେ ଦେଖିପାରିବ ଏବେ ବହୁତ ସୁଧାନ ବାକି ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଦାଦିମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଥକାଅ ନାହିଁ । ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସେବା କରି ଖୁସି ହେଉଛ ନା । ଏବେ ପୁଣି ଏହି କୁମାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଟୀର ତ ହେବେ ନା! ଯେଉଁମାନେ ଟୀର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଟୀର ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନେ ଟୀର ହୋଇ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସେଣ୍ଟର ତ ସମ୍ଭାଳିବେ ନା । ସହଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତୁ ତ ହେବେ ନା! ତେବେ ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ତ ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି । ଚାକିରୀ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଣ୍ଟର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ତବଲ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରହ୍ନା!

ଚାରିଆଡର ଅତି ସ୍ନେହୀ, ଅତି ସମୀପ, ସର୍ବଦା ଆଦିକାଳଠାରୁ ଆଜି ପରମ୍ପରାନ୍ତର ରାଜକୀୟତାର ଅଧିକାରୀ, ସର୍ବଦା ନିଜର ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରତାର ଝଲକ ଦେଖାଉଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସେବାରେ ଏବଂ ଯୋଗରେ ନିଜର ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ନମ୍ବରଠାନ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ ସର୍ବଶକ୍ତି, ସର୍ବଗୁଣର ସମ୍ପଦନ୍ ସ୍ଵରୂପରେ ରହୁଥିବା, ସବୁଆଡର ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଞ୍ଜକର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ବିଦେଶର ମୁଖ୍ୟ ଚୀଚର ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ:- ସମସ୍ତେ ଭଲ ଭଲ ସେବାର ଯୋଜନା ସବୁ କରିଛ ନା! କାହିଁକି ନା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଯାଇ ତ ତୁମର ରାଜ୍ୟ ଆସିବ ନା । ତେଣୁ ସେବା କରିବାର ସାଧନ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମାନସିକ ସେବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ଏବଂ ବାଣୀର ସେବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର, ଉଭୟ ଏକା ସାଥୀରେ ହେବା ଦରକାର । ସେବା ସହିତ ସ୍ଵ-ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ହେବା ଦରକାର । ଏହିଭଳି ସେବା ହିଁ ସଫଳତାକୁ ନିକଟକୁ ଆଣିଥାଏ । ତେଣୁ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ସ୍ଵାଧୀନରେ ସେବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କରିଚାଲିଛ, ବାକି ଏବେ ଯେଉଁ କାମ ଦିଆଗଲା ତା'ର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ସେଥିପାଇଁ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ନିଜ ଭିତରେ ବା ସେବାରେ ବୁଝି ହେବା ଦରକାର, ବା ଯୋଡିବା ଦରକାର ତା'ର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ବାକି ବାପଦାଦା ସେବାଧାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସବୁ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଗୁଡିକ ଭଲ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ନା! ଉନ୍ନତି ତ ହେଉଛି ନା? ଆରୁଛା! ଭଲ ହେଉଛି ଏବଂ ହୋଇ ଚାଲିବ । ଏବେ କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇ ଏଣେ ତେଣେ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପକ୍କା କର । ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଅ । ଚାହେଁ ଯେ କୌଣସି ସେବା କରୁଥାଅ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ କରୁଥାଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛ, ସେମାନେ ଭଲ ଚାଲୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ଗୁଡିକ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏକୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମର ସେବାର ପ୍ରମାଣ ସାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଯିବ । ଠିକ୍ ଅଛି ନା! ବାକି ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ଅଟ, ଭଲରୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଟ । ଆରୁଛା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:-

ତିନୋଟି ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ରୂପୀ ତିଳକ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବାର ଅଚଳ-ଅଚଳ ଭବ । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ତିନୋଟି ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ତିଳକ ଦେଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ସ୍ଵ ଆତ୍ମାର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ବାବାଞ୍ଜକର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରମ କରିବା ପାଇଁ ତୃତୀୟ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏହି ତିନୋଟିଯାକର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ଆତ୍ମାର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ବାବାଞ୍ଜକର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବାବାଞ୍ଜକର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ତୃତୀୟ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ, କାହିଁକି ନା କରମ କରିବା ସମୟରେ, ଯଦି ତୃତୀୟ ଉନ୍ନତ ବୁଝିରେ ରହିଥିବ ତେବେ ସ୍ଥିତି ତଳ ଉପର ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେ ବି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଯାଉ ସେଥିରେ ଅଚଳ ଅଚଳ ରହିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଲୌକିକ, ମନକୁ ଶୀତଳ ଏବଂ ବୁଝିକୁ ଦୟାଶୀଳ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***